

МАЙЖЕ століття тому на південно-східній околиці Новоствавчеські колоністи заклали кладовище, де хоронили своїх одноплемінників. Воно так зветься і наразі — чеське.

Перші ж поховання на цвинтарі вразили місцеве населення: майже на кожній могилі було зведено оригінальний пам'ятник, а для окремих, багатих чехів будували родинні склепи. Це, мабуть, і стало приводом для виникнення переказу. А може, так було і насправді...

Розповідають, що колись зловмисники ночами розкопували могили багатих чехів і забирали дорогі речі. Що тільки не робили нещасні родичі — і в поліцію звертались, і чергували на могилках, — а зарадити біди не могли.

Якось один місцевий житель запропонував чехам за хорошу винагороду віднайти злодіїв. Чи вірили, чи не вірили йому колоністи, та куди дітися? Раптом допоможе! Тож погодилися на умови односельця.

Невдовзі чоловікові трапилась нагода виконати свою обіцянку. Помер багатий чех. Під

вечір взяв дядько біле простирадло і пішов на кладовище. Але ні цієї ночі, ні наступної жодної пригоди не трапилось. Настала третя ніч. Чоловік вже почав дрімати у своїй засідці, коли раптом почувлися приглушені голоси і

за роботу.

Та не встигли вони іразу копнути, як помітили, що на ближній могилі похитнувся хрест, і з-під нього з'явилось якесь не то чудовисько, не то привид. Розмахуючи білими руками, створіння

Легенди і перекази нашого краю

КРАДІЇВ ВІДВАДИВ ПРИВИД

тихі кроки. Хтось підходив до свіжої могили. Місяць саме сховався за хмари, і очі майже нічого не розрізняли. Тому селянин затамував подих і став чекаати, що буде далі. Незнайомці між тим підійшли до могили і почали її швидко розкопувати. Розкопавши до половини, сіли відпочивати. В цей час з-за хмар виглянув повний місяць, заливши все навколо мертвенно-срібним світлом. Глянув чоловік на зловмисників і впізнав у них трьох парубків із сусіднього села, які, допаливши самокрутки, знову почали братися

посунуло на парубків. Злодії перелякано завмерли. У когось цокотіли зуби, хтось тремтів усім тілом. І тут нічну тишу розірвав моторошний крик, який нісся від білої постаті: «Вставайте, мертві! Будемо живих жерти!»

Ще мить — і трое грабіжників з диким лементом кинулись хто куди. А чоловік забрав інструменти крадіїв і пішов додому. Відтоді більше ніхто не турбував вічного сну покійних чехів.

Володимир ЯКОБЧУК,
учень 11 класу
Бугринської СШ.